

II

Дівчино, моя ти рибчино,
Дівчино, кохання мое,
Ти, мого страждання причино,
Скарбнице, що щастя дає!

Обоє підемо, обоє,
В далеку мандрівку життя.
Нічого не страшно з тобою,
Бо ти чудодійне дитя.

Ти стрілиш очима — і горе
Розвієсь, мов мла на версі;
Всмінешся — й розбурхане море
Поклониться твоїй красі.